

Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

ΟΙ ΚΟΚΚΙΝΟΤΡΙΧΗΔΕΣ

Κάποτε ένας πλούσιος έμπορος, ο Άλτούν μπέης, εφτισε ταξιδεύοντας στην Κόνια και έπειδή είχε πολλά χρήματα μαζί του —ένα πουγγί με έκατό φλουριά— φώναξε τόν ξενοδόχο του και του είπε :

— Σου παραδίνω τὰ χρήματά μου για να μη μου τὰ κλέψη κανένας. Όταν θά φύγω θά σου τὰ ξαναζητήσω.

— Στόν τόπο μας δέν υπάρχουν κακοί άνθρωποι, είπε ο ξενοδόχος. Άλλ' άφου τό θέλεις τὰ φυλάγω τὰ φλουριά σου.

Ο ξενοδόχος αυτός ήταν ένας κοκκινοτρίχης και ο Άλτούν μπέης θυμήθηκε την παροιμία που λέει :

«Πίστη σέ ξανθόν άν δώσης, γρήγορα θά μετανιώσης».

Άλλ' ήταν πειά πολύ άργά. Κι' όταν άργότερα του ζήτησε τὰ φλουριά, ο κοκκινοτρίχης του είπε :

— Τί φλουριά μου ζητάς; Σου τάχω έπιστρέψει τὰ φλουριά σου. Πάμε στόν κατή να μάς κρίνη.

Ο έμπορος κατάλαβε ότι είχε να κάνη μ' έναν κλέφτη και ότι τὰ φλουριά του ήταν χαμένα. Γύριζε λοιπόν στην άγορά σαν τρελλός μη ξέροντας τί να κάνη, όταν άξαφνα άντάμωσε έναν άλλο κοκκινοτρίχη.

«Νά ένας άλλος κατεργάρης», σκέφτηκε ο Άλτούν μπέης. «Ίσως αυτός με βοηθήση».

Τόν χαιρέτησε λοιπόν και του είπε κλαίγοντας την ιστορία του.

— Έννοια σου, του λέει ο άλλος κοκκινοτρίχης, τὰ φλουριά σου δέν θά χαθούν.

— Μά πώς θά τὰ πάρω; ρώτησε ο έμπορος.

— Με κατεργαριά, είπε ο άλλος κοκκινοτρίχης... Θά πάω τώρα στόν ξενοδόχο σου και θά του πω να μου φυλάξη χίλια φλουριά. Αυτός θά δεχτή βέβαια. Την ίδια ώρα εσύ θά παραφυλάς και θά μπής μέσα ζητώντας τὰ έκατό φλουριά σου.

— Και θά μου τὰ δώση;

— Την ίδια ώρα, μά τόν Άλλάχ! Θά σου τὰ δώση, για να μη χάση τὰ χίλια τὰ δικά μου που θά σκέπτεται να τὰ κρατήση σαν τὰ δικά σου. Τόν συμφέρει να δω πως έπιστρέφει άμέσως τὰ χρήματα που του έμπιστεύονται για να τόν έμπιστευθω κι' εγώ.

— Έσύ είσαι πιο μέγανος κατεργάρης από τόν άλλο κοκκινοτρίχη, είπε ο έμπορος. Πήγαινε, και θά κάνω όπως μοι είπες.

Σε λίγο ο άλλος κοκκινοτρίχης παρουσιάστηκε στόν ξενοδόχο και του είπε πως θά πήγαινε ταξίδι κι' ότι ήθελε να του άφήση για φύλαγμα χίλια φλουριά. Ο ξενοδόχος δέχτηκε προθύμως κι' ο άλλος κοκκινοτρίχης έβγαλε από τόν τζουμπέ του ένα πουγγί γεμάτο φλουριά και άρχισε να τὰ μετράη.

Σε λίγο παρουσιάστηκε ο έμπορος και ζήτησε τὰ έκατό του φλουριά.

— Σήμερα θά φύγω, του είπε. Κάνε μου την χάρι να μου δώσης τὰ χρήματά μου.

— Ευχαρίστως, είπε ο ξενοδόχος. Έκατό και περισσότε-

ρα άν θέλης.

Κι' έτρεξε άμέσως να του τὰ φέρη. Όστόσο ο άλλος κοκκινοτρίχης μάζωξε τὰ φλουριά που είχε άρχισει να μετρά, τὰ έβαλε μέσα στο πουγγί και τὰ έκρυψε στόν κόρφο του.

Ο ξενοδόχος επέστρεψε σε λίγο με ένα πουγγί στο χέρι.

— Άλτούν μπέη, να τὰ φλουριά σου και καλό κατεύδιο! είπε στόν έμπορο.

— Άκου, φίλε μου, είπε τότε ο άλλος κοκκινοτρίχης, μετάνιωσα. Δέν θά σ' άφήσω τὰ φλουριά μου, γιατί είμαι κι' εγώ κοκκινοτρίχης.

Και γυρίζοντας στόν έμπορο :

— Πάμε Άλτούν μπέη, του είπε, γιατί φτηνά την γλύτωσες!

— Βρέ τόν κοκκινοτρίχη! είπε ο ξενοδόχος μόλις κατάλαβε τό πάθημά του. Αυτός, τζάνουμ, είνε πιο κατεργάρης κι' από μένα!

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

Ο ΚΟΥΤΟΣ ΥΠΕΡΕΤΗΣ

Ο Γιάννης ο ύπνρέτης ήταν πολύ κουτός. Τ' άφεντικά του όμως δέν ήταν και τόσο άσστηρά και ο κύριός του συχνά τόν συμβούλευε. Μιά μέρα που του έπηγε *τό ποτήρι τό νερό χωρίς δίσκο, ο άφέντης του του είπε με καλό τρόπο:

— Καυμένη Γιάννη, μάθε να είσαι πιο τακτικός, δέν φέρνουν τό νερό έτσι.

— Άλλά πώς, κύριε;

— Τό βάζουν σ' ένα δίσκο.

Ο Γιάννης κατέβασε τό κεφάλι του και βγήκε έξω. Κι' όταν τό βράδυ ή κυρία του του ζήτησε να τής φέρη νερό, πήρε την κανότα και την άδειασε όλη στο δίσκο.

— Άφου τό θέλετε έτσι, πιέτε το έτσι, μοιρμούρισε.

Κι' όταν ή κυρία του τόν ρώτησε που είνε τό νερό, ο Γιάννης άποκρίθηκε άφελέστατα :

— Νά, κυρία, στο δίσκο σας τόφερα, όπως μου είπε ο άφέντης!

Κόκκαλο τ' άφεντικά του κουτο - Γιάννη.

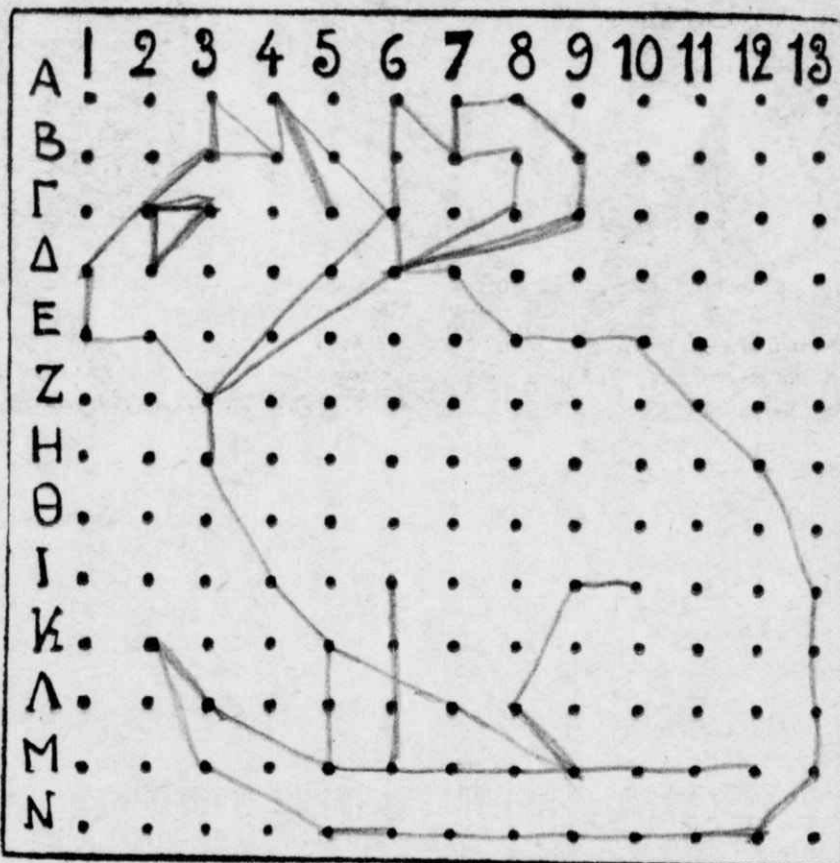
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΥΘΟΥΣ ΤΟΥ ΛΙΣΩΠΟΥ

ΓΕΡΩΝ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ

Μ' ένα φόρτωμα από ξύλα (στόν γεροντικό του ώμο, ένας γέρος ξυλοκόπος, κουρα- (σμένος άπ' τό δρόμο, κάθησε να ξαποστάση, ρίχνοντας τό δέμα κάτω και τόν θάνατο καλώντας, άνα- (στέναζε βαθείά του. Κ' ήρθε ο θάνατος άμέσως κι' (ώργισμένος τόν ρωτάει : «— Τί με θέλεις;...» Και ο γέ- (ρος τρέμοντας του άπαντάει : «— Νά με βοηθήσης, Χάρε —κι' (έδειξε τὰ ξύλα χάμου— πά στόν ώμο μου να βάλω, μια (στιγμή, τό φόρτωμά μου...»

Μετάφρ. ΑΓΓΕΛΗ

ΝΑ ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΠΑΙΓΝΙΑΚΙ!

Χαράζοντας έφτά μονοζωντυλιές μεταξύ των μαύρων κοκκίδων του παραπάνω τετραγώνου, μπορείτε να σχηματίσετε ένα χαριτωμένο ζώο του σπιτιού. Για να τό πετύχετε, ξεκινάτε από την κοκκίδα 4 τής Β σειράς κι' ακολουθείτε την έξής κατεύθυνση: Β4, Β3, Δ1, Ε1, Ε2, Ζ3, Η3, Ι4, Κ5, Μ5, Α3, Κ2, Μ3, Ν5, Ν12, Μ13, Ι13, Η12, Ε10, Ε8, Δ7, Δ6, Α6, Β7, Β8, Γ8, Δ6, Ζ3, Γ6, Α4, Β4, Α3, Β3. Έπειτα ξεκινάτε από την κοκκίδα 2 τής Γ σειράς κι' ακολουθείτε την έξής κατεύθυνση: Γ2, Γ3, Δ2, Γ2. Κατόπιν από τό 7 τής Β σειράς κι' ακολουθείτε την κατεύθυνση: Β7, Α7, Α8, Β9, Γ9, Δ6. Έπειτα χαράζετε μια γραμμή από τό 4 τής Α σειράς ως τό 5 τής Γ. Κατόπιν μια άλλης από τό 6 τής Ι σειράς ως τό 6 τής Μ, μια άλλη ακόμα από τό 5 τής Μ σειράς ως τό 12 τής Β σειράς και τέλος χαράζετε μια γραμμή, ξεκινώντας από τό Κ5 κι' ακολουθώντας την κατεύθυνση Κ5, Μ9, Α8, Ι9 και Ι10.